

"EDINOST"
Izbaja po trikrat na tedes v šestih izdajih ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanie izkaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obnovo izdanie stane: po jedensetec f. 1. —, izven Avstrije f. 1.50 za tri meseca . . . 3.— : : 4.50 za pol leta . . . 5.— : : 9.— za vse toto . . . 12.— : : 18.—
Naročnina je plačevati naprej na naročbo brez priležene naročnine se uprava ne izira.
Posamežne številke so dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 25 avđ. Izven Trsta po 40 avđ.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorske.

P ednost je med.

V ime sprave!

Na vsi črti boj! Srdito si gledata nasprotni vojski v obraz. Dvigajo si pesti, stoli, deske.... bliskajo se moži, puške pokajo, že teča rdeča krijeveška. Strasti skušajo že nadvladati trezni razum, in gorje, ako se jim to posreči!

V dva sovražna tabora so se razdelili narodi avstrijski. Kje bode zmaga? Težko je o tem sjetiti že zdaj. A upajmo, da zmaga pravica in resnica!

Od boja, ki se ravnočar bije in se bode nedvomno bil morda še brezobzirneje, strastneje, je edvina malone tudi eksistenco našega malega naroda. V teh resnih dneh se čujejo po naši domovini resni, opravljeni kljuci: „Bratje, slogan! Združimo se v tesno falango, da nas ne obvlada silni nasprotnik!“

Slovenški narod ob teh važnih dogodkih žal! — ni solidaren. Že davno ga razdvaja domaći strankarski prepir, to prekletstvo Slovanov. On mu spodbuja korenine k uspešnemu razviju, mu pije kri in sesa možeg iz že itak oslabelega telesa njegovega. Klerikalizem, liberalizem, socijalizem si smejo pač privočati veliki narodi, a za nas vse to ni. To je le žalostna, ponesrečena kopija in — smešna! Da, mal narod smo, a male kosteni, da se nam lahko po pravici rogojo naši nasprotniki. Nas li iztresnijo resni dogodki — preteča nevarnost? Nam li prineso toli potrebne slike in miru? Upajmo!

Slovensko učiteljstvo ni nikdar izzivalo boja. Povdarsalo pa je ob vsaki primerni priliki, da želi vzajemnega delovanja z drugimi stanovi na korist naroda našega. A hojevalo se je vendar-le. Pa boj ta ni bil nikdar napad, pač pa obramba, odpor. Če pride torej do jedinstvi, bo slovensko učiteljstvo gotovo med prvimi, ki radostno ponudi roko v spravo. — V zadnjih letih smo stopali bolj in bolj v javnost, a to je dobro znamenje. Kaže, da je stanovska organizacija dobra, zavednost naša vedja, mišljenje samostojnejše, da smo napredovali. Ako je bil torej tak boj, sme ga bojevali pris-

ljeni v obrambo svoje samostojnosti in svojih pravic, v obrambo slovenskega šolstva.

Pravijo, da je slovenska ljudska šola brezverska, a fakta nam dokazujojo baš nasprotno. Gotovo imajo novi šolski zakon svoje bite, ki se bodo morale odpraviti, a v obče je dober. Sploh pa je tisto neprestano povedovanje brezverstva, liberalizma itd. naravnost smešno, da ne rečemo kar hujšega. Čemu po sili in namenoma iskati povod za razpor naroda, ki smo le žlica vode v morju, kapija na veji? Iščimo raje tega, kar nas spaja in združuje, in najdemo, da smo prav za prav le navadni, pošteni Slovenci! Naše geslo, naš prapor bodi na rod!

Slovenci pač nismo ustvarjeni za kliček, brezverstvo, liberalizem in socijalizem. To vse je le importirano blago, rastlinje, ki se ne more aklimatizovati nikdar pri nas. Zaneslo se je k nam le v gotove namene, a v korist narodovo ne.

Tudi naše šolstvo naj se izboljša, a ne morda v strankarskem zmislu; to bi bila zopet velika hiba. Pozdravljali pa bomo vsako preosnovo šolskih zakonov v naprednem zmislu, t. j. tako preosnovo, ki bodo imela za naš narod pozitivno koristne posledice. A naša stanovska samostojnost (seveda v gotovih mejah) mora biti pri tem zavarovana. Tukaj ne odjenjamo niti za las! Obabno preziranje, bodoši od katerekoli strani, se nas čisto nič ne prijemlje. Zaradi tega bomo kerakali vse jedno svoj pot dalje. Sploh pa naj se nas smatrajednakopravnimi in jednakovrednimi drugim izobraženim stanovom. Če si (mogoče blaženi časi), ko se je revalo z učiteljstvom nekako bagatelno, se minili.

Prvi pogoj k vsaki spravi pa je gotovo medsebojno spoštovanje. To pa smo v zadnjih brezobzirnih bojih docela izgubili drag do drugega. Sica nam razjedeta le sovraštvo in srd, to pa ne more roditi dobrega sadu. Prepad med nami je vedno širil! Nazaj, dokler ni prepezen!

Zahteve v zmislu nemškega pregovora: „biegen oder breehen“ so v sedanjem času, ko se razvija individuualiteta posameznih stanov tako krepko, neizvedljive, če ne smešne. Odjenjajmo vsak ne-

zavši na plast travo med Polževim posestvom in Belko.

Bližnje uresničenje najdrznejših sanjarij je osupnilo kmeta.

„Boj se Boga, Neža, kaj ti govoris? Kako naj vzamem livado v najem?“ je vprašal.

„Pojdi na dvor, poprosi gospoda, plačaj na jemčino za jedno leto in imel jo bodeš.“

„Znorela je baba, kakor mi je Bog v nebesih! Saj se je vendar naša živila doslej zastonj pasla na tej livadi; a kadar plačam najemčino, kaj potem? Tedaj ne bode več zastonj.“

„Kadar plačas najemčino, imel bodeš tretjo kravo.“

„Kaj meni mar za njo, ako bode pa treba plačati za oboje. Ne pojdem k grajčaku...“

Žena je stopila bliže k njemu ter mu pogledala v oči.

„Ne pojdeš?“ je vprašala.

„Ne pojdem.“

„Nu, torej jej jaz doma poiščem krme in tedaj pojdeš ne samo k grajčaku, marveč celo k zlodju, ko ti zmanjka krme za konje. A te krave ne izpustim od hiše in kupim jo...“

„Pa jo kupi.“

„Kupim, toda ti mi jo iztržiš, kajti jaz ni-

uglast se računa po tarifu v petitu, ki naslove s dobelimi črkami se plaču, prostor, kolikor obsegata navednih vrst. Poslana, osmrtnica in javno zahvale, mudi oglasti itd. se računajo po pogod o.

Vsi dopisi naj se pošiljajo zgodaj ali Casserma št. 15. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se sprejemajo. Rokopisi so ne vredajo.

Naročnino, reklamacijo in oglase spremoja upravnidstvo ulica Motina plesko hšt. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprete reklame oidejo se preste poštne.

Foto: J. Š. Š.

koliko! — Med tem, ko se mi bijemo in batamo z glavami drug ob drugega, sejejo drugi, nevarni sovražniki svoje pogubnosno semo med narod naš, sema, ki je zanj to, kar strap in smrt! In mi? Mi se pa ta čas raz revamo v malenkostuem prepiru, kdo je krv vse naše nesrečel!

Iz srca želimo, da se vse slovenske stranke složijo, da se vrne v naš rod toli potrebna jedinost, brez katere ni mogoče nobenega pozitivnega dela. Saj je ravno nam dobro znano, da i vspehe našega delovanja najbolj ovira nesloga v našem narodu. Sprave torej želimo zaradi sebe in zaradi napredka našega naroda. Pričakujemo pa tudi, da se pri tem uvažuje naše specijelno stališče, da se i nam omogoči okleniti se sprave brez zlih slutenj za svojo bodočnost.

Dvojno znamenje na slovenskopolitičkem nebnu priča, da se bližamo važnim, morda usodnim izprenembam za narod slovenski. Morda je ravno zdaj najugodnejša prilika, da se zopet pobratimo, da združeni v bratski harmoniji — vsak v svojem delokrogu — zastavimo svoje moči za „inferijorno pleme“ — narod slovenski!

In v to ime budi nam pozdravljenia ideja sprave Slovencev!

(Po „Učiteljskem Tovarišu“.)

Naš „kompromis“!

V 6. štev. „Slov. Naroda“ od 10. januvarja t. l. čitali je bilo „Glas iz Primorske“. Čuden glas to — hrečeč glas! To niso bili slovenski glasovi. Bilo je bolj podobno odmevu krika in vika — v sovražnem taboru. Ti odurni, ti neslovenski glasovi so neprjetno zazveneli na ušesa v vseh taborih slovenskih, brez izjeme, širok vse Primorske. Izjave slovenskih glasil, izhajajočih v tej pokrajini, pričajo pač, da oni glasovi niso bili pojav javnega menjenja.

Onega dne nismo mogli družega, nego da smo iz globine duše obžalovale sporocili svojim čitateljem o tistem čudnem „glasu iz Primorskega“, manča barantati z Grahovskim ter ne bodem pila z njim žganjice“.

„Poj! goveri! ako želiš imeti kravo!“ zaklicil je Polz.

Zivahn ženska je stegnila roko ter mu rekla pogrozivši ž njo:

„Jožek, ne pustaj se mi, ker sam ne znaš misliti. Ti me samo ubogaj. Vsaki dan si belš glavo, da imaš premalo guoja; zatrjuješ, da ti je treba živine, a kadar pride primeren čas, nočeš je kupiti. Saj te vendar ti krav, kateri že imamo, ničesar ne staneta ter še celo denar in zabelo imamo od nju; torej todi tretja prinese denarja, same ubogaj me. Pravim ti, ubogaj me... Završi delo, pojdi v sobo ter iztrži mi kravo, ker drugače te nočem niti poznati...“

Po teh besedah je odšla, kmet pa se je prijet za glavo.

„Oj, nesrečna moja usoda s to babo!“ je ternal. „Kako naj jaz, nesrečnež, vzamem livado v najem? Saj grajčak z menoj niti govoriti ne boste hotel o tem. Tudi travo smo doslej imeli zastonj, kolikor je je živila populila, a kaj pa sedaj?... Žena si je vtepla v glavo, da hoče imeti kravo, ti pa če hočeš, butaj z glavo v steno... Čemu sem se jaz, nesrečnež, rodil, čemu sem prišel na svet, samo da me od vseh strani stiskajo... Vio, deteta!...“

(Pride ře).

PODLISTEK.

11

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Pedravski.

Kmet je pobesil bič k tiom ter je, sklonivši glavo, pogledal ženo.

Dasiravno si je že davno želel tretje krave, vendar se mu je izdatek toliko rubljev in tako nagla spremembu v gospodarstvu zdela kaj zoperne stvar.

„Ali si obsedena, ali kaj?“ je vprašal.

Žena se je prijela za bok.

„Čemu bi imela biti obsedena?“ je rekla zvišenim glasom. „Kaj, se li mar ne smem potegniti za kravo? Gobar je kupil svoji ženi koleselj, ti pa mi še živincta ne privočiš?... Saj imamo vendar dve kravi v hlevu, ali pa te bolj kedaj glava radi nju?.. Ali bi še imeli celo srajco, ko bi ne imeli teh krav?“

„O za Boga!“ je zastokal kmet, kateremu je jela mešati mihi zgovorna beseda gospodinjina. „S čem pa jo hočeš rediti, ker mi na dvoru ne prajo več krave? Nu, s čem?...“ je vprašal.

„Vzemi od grajčaka v najem to-le livado in imel bodeš krme“, je odgovorila žena, poka-

glasu, ki vzbuja prepričanje že v prvi hip, da oni, ki ga je posiljal v svet, ali ne pozna prav nič razmer na Primorskem, ali pa da nima v sebi ni iskrice tiste ljubezni, ki veleva rodoljubu, da mora podtejeti stvari domovinski svoje merebitne osebne nazore o tem in onem. To sodbo smo si ustvarili takoj o onem čudaku, česar političke modrosti začetek in konec je ta: da „nekje veljavni kompromis“ mora iti v „špecie“, katerega izreka mi se moremo umeti drugače, nego da se tudi na Primorskem mora razvneti domaći boj.

Čuden mož to in še čudnej narodnjak! On hoče imeti boj, on ne more trpeti „soparice“, on si želi novega „piša“. Slovenci že zato ne smemo iskati kompromisov, ker bi sicer morali vedno in vedno poročati o cerkevih shodih, o družbi „sv. rož. venca“, o zdravju papeževem itd.

To je argument, ki nam je zamašil usta, kar ob sapo smo. To bi bilo res grozno, taki nesreči treba se izogniti pravočasno! Pozabiti moramo, če že ni drugače, na sovražnika, ki nas čaka za plotom laške irredente, pozabiti moramo na graditelje tistega velikega nemškega mostu od Baltiškega morja pa do najjužnejše obmejne trdnjave Velikonočnje, pozabiti moramo na junake rudeče internacionale, ki zavihajimi rokavi, pripravljeni vsikdar in povsodi, čakso, da bi trgali slovensko čutstvo vanje iz slovenskih src — — — na vse moramo pozabiti, na vse, in le v to moramo obračati vso svojo skrb, vse svoje mišljenje in stremljenje, da se ne bode godilo, kar je najhujega: da pobožno in verno ljudstvo slovenske ne bode čitalo kje in kaj o kakem cerkevem shodu! Ali ima mož široko obzorje! Mi siromaki vidimo le one sovražnike, ki preže na nas v bližnjih jarkih, ali on, ta veliki nepoznanec, vidi dalje.... dalje, do kamor ne more segati naš motjeni pogled: on vidi tam v daljavah, v meglenih daljavah, še drugih sovražnikov, veliko hujih, veliko groznejih..... Tam onemu sovražniku v meglenih daljavah, njemu se hoče izogniti za vsako ceno oni veliki nepoznanec, tja ima neprestano uprt svoj jastrebovi pogled... in nič ne dene, ako ga je med tem pobil s kolom sovražnik, preže v bližnjem jarku.

Tak politik je naš veliki nepoznanec, počilajoči svoje „glasove“ iz „soparne“ Primorske tjakaj v belo Ljubljano!! In sto bi hoteli staviti proti jednemu, daje mož uverjenje do dna svoje duše, da je to prava in aktuelna politika slovenska! Kdo bi mogel biti tako drzen, da bi hotel motiti tako vznešeno kroženje idej in podirati take nauke?!

Mi se ne drsnemo tega. Te pa nam že mora

Stritar in nova literarna struja.

II.

Ko je izšel novi roman „Slučaji usode“, sta ga g. Fr. V-č (v „Narodu“) in Bogumila (v Slovenki“ dvakrat) zavrgla; a tudi „Slovenec“ se je zlagal z njima. — (Jaz romana nisem ocenil nikjer, saj ga še doslej nisem niti cital.) Pisateljica pa se je čutila valed tistih ocen strašno razčajeno. (Gospa menda pozabila docela, kaj je pseudonimno pisarila o meni! Ona sme druge volje blatiti in grditi, o njej pa ne sme nikče žugniti nelaskave besede, sicer se pripodi nanj vsa trojica: gospa mama, gospod dr. papá in konečno še g. filozof sin!) Šla se je torej jokat k preblagemu prof. Stritarju, kateremu se je reva toliko smilila, da ji je pisal pismo polno sočutja pa tudi obsodbe, ki naj zadene — baj — „novo strujo“.... Mene, kakor rečeno, tista obsedba ni zadela, ker romana „Slučaji usode“ niti čital, niti ocenil nisem. Pač pa se mi je zdelo, da si prof. Stritar s tem pismom v „Sl. Listu“ v marsičem navidezno prigovarja. Da nisem bil osamljen v tej misli, dokazuje mi poleg mnogih drugih tudi pismo g. A. Aškerca, ki mi je 16. grudna 1897. pisal:

„Kaj pa pravite o Stritarjevem pismu, ki ga je objavil „Slov. List“ 11. decembra? Z veliko napetostjo sem ga bral, se čudil... čudil sem se, ker je to pismo naravnost nasprotno tistemu pismu, ki ga je bil S. pisal Vam.... V pismu Pajkovki Stritar tudi čisto drugače govorji o novi struji, kakor je pa govoril takrat, ko ste ga Vi interviewali na Dunaju, kateri interview ste bili priobčili lani v „Narodu“. Odkod prihaja to pretislovje?....

Da se pa pojasni to vsaj meni, ki poznam

biti dovoljeno, da podamo nekoliko pojasnila o „kompromisu“, ki smo ga sklenili v Trstu in v Istri in kateremu treba „novega piša“, v ta namen, da ga — ne bode več (kompromisa namreč) in da nam (piš namreč) „ohladi glavice“ in da bodo zadele „misiliti samostojno“.

To je naša dolžnost, mi moramo podati nekoliko pojasnila o pravi in jedru tega „kompromisa“. Toda zdi se nam, da, ko hočemo dati ta kega pojasnila, moramo govoriti v drugačem zlogu, nego dosedaj. Denimo torej na stran sarkazem in ironijo in govorimo resno, dostojo resnosti predmeta!

Da, v Istri in v Trstu smo res sklenili kompromis!! Res, prav zares! Ne tajimo tega, marveč priznamo izrečno. Toda gospoda v Ljubljani naj verujejo naši pošteni besedi, da ta kompromis se ni dogovoril na nobenem shodu in na nobenem konventiku in ni zapisan na nobenem papirju; da za ta kompromis ni trebalo nikakoga „sacrifizio“, nikake žrte na načelih, nikakoga samozatajevanja od nobene strani: to je kompromis, ki so ga moldč sklenila slovenska srca na Primorskem, dozvetna za obstojne pogoje našemu narodnemu življenju v tej pokrajini in umevajoča nevarnost, pretečo našemu obstanku. Te je naš kompromis, zapisan v slovenska srca in zapisan s tinte slovenske ljubezni do svojega rodu.

Take sprave si želimo tudi na Kranjskem. Kako brezmiseln je vendar tisto vedno sklicevanje, da, saj tudi na Primorskem niso odstranjene diference med strankami, saj tudi v da je različnih menenj in celo tudi polemik! Gotovo je diferenc tudi med nami in jih bode, dokler bodo človek — človek! Kdo bi tudi mogel zahtevati od izobraženega človeka, da naj kar vrže od sebe, kar je nosil v srcu, da naj menja svoje prepridaje, kakor se zamenjava umazana srajca z čisto? Ali mi trdim po vsej pravici, da je tudi na Kranjskem možno, kar je možno na Primorskem: da naše razlike v menenju ne smejo presesati nikdar okvirja slovenske skupnosti, da smo na zunaj vsikdar kompaktna — slovenska masa! Za tako možnost nam jamči naš, gori označeni kompromis.

Na pot, po kateri morajo priti do takega kompromisa tudi na Kranjskem, je pokazal v zares krasnem članku, priobčenem v zadnjem „Slovenskem listu“ star, mnogoleten pristaš in novinar naredne stranke: gosp. dr. Danilo Majaron. O tej izjavi gospoda dra. Majarona spregovorimo prihodnjič, a jo pozdravljamo danes že iskrenim veseljem kakor jedino pravi odgovor na ponudbo g. dra. Šusteršića!!

in spoštjem v g. prof. Stritarju moža-značajnika, — le navidezno protislovje, sem mu zoper pisal, ga prosil pojašenja, hkrat pa sem ga rezko spominjal, naj ne obsoja pravičnih ocen o „Slučajih usode“, pa ne zagovarja nečuvenih napadov in impertinentnih podtkanij kritikov, v katerih družbo je zašla tudi g. P. Pajkova, moja osebna sovražnica.

Prof. Stritar mi je na moje pismo odgovoril ter ovračal protislovje mej svojimi pismi tako le:

Častiti gospod!

S svojo moško besedo mi zagotavljate, da niste bili med tistimi, ki so se, po moji sodbi, tako nečastno zaganjali v gospo P. — To me veseli, prav veseli. Jaz namreč, starošolec, ne morem prav iz srca vesel biti pisatelja, bodi še tako nadarjen, ako vidim, da se v njem lepa nadarjenost ne druži z blagim značajem. Iz prvih Vaših spisov, ki sem jih bral, videl sem že, da smo Slovenci dobili novega, izvirnega pisatelja pripovednika; vesel sem bil te nove prikazni, in to veselje sem po svoji stari navadi rad izražal o priliki ustno in pismeno. Ko ste bili pri meni, naredili ste, da rabim ta izraz, name prav ugoden, simpatičen utis; sosebno ko ste s tako preprilevalno odločnostjo, s tako blagodejnim mladeničkim egnjem odtijali očitanje nekih mož, daš, da so Vaši spisi pohujščivi. Jaz sem Vam ustno, in če se ne motim, pozneje tudi pismeno rekel, da ne nahajam pohujščivosti v tem, kar sem Vašega bral, da se labko sprijaznimo s takim „realizmom“. Pač pa se mi je zdelo — ali sem Vam to rekel ali ne, ne vem že več — da se včasi bližate meji, čez katere bi se ne smelo iti. Tako sodim še zdaj. — Po tem se mi nič zgodilo posebnega med nama. — Poznejših

Političke vesti.

V TRSTU, dne 15. januarja 1898.

Slovani na Dunaju. Kakor znano, imel se je včeraj vršiti shod dunajskih Slovanov proti znanemu predlogu posl. Koliska radi proglašanja jedino nemškega jezika kakor učnega jezika na Dolenjem Avstrijskem. Ker pa so Nemci uprizorili burno agitacijo in so grozili posetačku lokalnemu Gschwantner v Hernalsu, je ta v zadnji hip odpovedal svoj lokal. Vzlič temu se je zbral ogromno ljudstva pred dotičnim lokalom, tako, da je morala posredovati policija. No, shod se je vendar vršil pozneje v neki gostilni v Leopoldovem. Na shodu je govoril tudi Slovenec Podgornik. Na shod je došlo več brzojavk iz Moravske in Češke. Govoril je tudi jeden poljski socialist zagotoviljiv dunajske Čehe, da smejo računati na pomoč poljskih socialistov proti narodni netoleranciji. Posl. Kramar pa je zagotovil v svoji brzojavki pomoč vseh slovanskih postancev.

Položaj na Češkem. Danes ima deželni zbor češki zopet sejo, morda zadnjo ob sodelovanju Nemcev. Danes poda namreč namestnik češki od Nemcev toli zahtevano izjavo vlade o nje stališču oziroma na jezikovno vprašanje. Do tega trenotka nimamo nikake vesti, po kateri bi mogli soditi, kakova da bode ta izjava, vendar to jedno se nam zdi gotovo že sedaj, da izjava vladina bode tako, da ne zadovolji Nemcev. Nočemo reči, da bode nezadovoljnost Nemcev res opravičena, ali nezadovoljni bodo, ker hočejo biti nezadovoljni, ker gonilni elementi v nemških skupinah iščejo prilike, da bodo mogli uliti še nekoliko olja v plamen nemških strasti. Danes jutri nam morda prinese brzojav vest, da so Nemci ostavili deželni zbor. Čim se to zgodi, pride na vrato g. baron Gautsch, da odgovori na vprašanje: kaj sedaj?

Demonstracije na vseh koncih in krajih. Demonstracije so na dnevnem redu. Včeraj jih je bilo na Dunaju in v Pragi. Na Dunaju so demonstrovali socialisti proti dru. Luegeru, ker jim ni hotel dovoliti mestne dvorane. V Pragi pa so demonstrovali tudi socialisti pred ureduštvom „Narodnih listov“ in je morala posredovati policija. Prebivalstvo stolice praške pa je demonstrovalo proti nemškim dijakom. Jeden teh dijakov je nameril revolverjem proti množici. — Zubelj narodnih nasprotnov žiga vedno više, a odločilni faktorji se obotavljajo še vedno in se ne morejo odločiti za to, kar vendar mora priti: za proglašenje jednakopravnosti! Ura je že jednajsta: ali z lepa ali z grda, voda mora poučiti Nemce, da

spisov Vaših nisem bral!), zato tudi o njih soditi ne morem. Imel sem Vas torej v najboljšem sposobnu. Kar se začne tista nešrečna gonja zoper zaslužno slovensko pisateljico! Jaz sem se kar prestrašil te prikazni. Ne, ta „ton“ se ne sme udomačiti pri nas, četudi smo „kmečki narod“. Tako ne smejo osiroveti naši slovstveni boji. Jaz se nisem nikdar navduševal za to, kar se navadno imenuje galantaria; ali vendar pri vseh narodih, ki so se izkopali iz svoje prvotne sirovosti, utiva ženska nekak poseben ugled, že zato, ker je ženska; kaj pa še, če je ta ženska spoštovanja vredna, rodoljubna, čislana pisateljica! Štel se si torej za dolžnost, hudo žaljeni ženi dati nekaj zadostila in tolazbe. To sem tudi storil, in to moje dejanje izvira iz zgodlj človeškega čuta in ni v nikaki zvezni z literarnimi načeli.

Da se povrem k Vam: od več strani sem slišal, da so strle, med njimi tudi ostrupljene puščice, ki so letele na gospo P., iz Vašega tala.

Jaz sem Vas vedno zagovarjal: tega ne verjamem, to ni mogoče! In, kakor zdaj vidim z veseljem, nisem se motil; Vaša moška beseda mi zadostuje. Tako pa, to zahtevam nasprotno od Vas, naj tudi moja moška beseda zadostuje Vam ko pravim, da govorč!) o tistih „nekih ljudeh“ nisem imel Vas v mislih. Besede „imen jim ne vem in tudi vedeti nočem“ so resno govorjene. Jaz res še zdaj ne vem nobenega imena, in tudi zdaj še me ne mikha zvedeti katero.

(Pride ře.)

5 Po romanu „V krvi“ sem spisal itak samo še predvest „Ljubezen in rodoljubje“. Op. dop.

6 V pismu, ki je objavil nekako proti meni „Slov. List“. Op. dop.

✓ Avstriji ni ne superijornih ni ne inferijornih narodnostij.

Eksekutivni odbor narodnosti na Ogerskem je izdal obširen protest proti zatiranju od strani Madjarov. Protest opisuje vse krivice, ki jih trpe narodnosti, in ki kulminirajo v tem, da nimajo 10 milijonov prebivalstva nijednega zastopnika v parlamentu, da nimajo šol, ker jim jih je še vzela vlada, kjer jih je bilo, in ker je celo cerkev zašla v zavisnost od madjarske vlade. Protest prosi krono za pomoč.

Tem povodom priobčuje „Reichswehr“ lep uveden članek, polem simpatije do ogerskih narodnosti. Seveda se je listu pripetila mala pomota, ko govori, kako v Avstriji uživa jednakopravnost vsake, tudi najmanjša narodnost. Ta rek treba pripraviti tako, da je v Avstriji zagotovljena v zakonih jednakopravnost; da pa jo uživamo res vsi v praktičnem življenju, tega si menda tudi „Reichswehr“ ne bude upala trditi. To pa je res, da v Avstriji ne bi bile mogoče, kar se faktično dogaja na Ogerskem: da bi 10 milijonov prebivalstva, velika večina, ostali brez nijednega zastopnika! Tudi to je prav, da apostrofuje „Reichswehr“ tisto vrsto časopisov, ki se toliko radi bahajo se svojo ljubeznijo do svobode: kje je sedaj to novinasto v očigled narodnostnemu vprašanju na Ogerskem? Zakaj ne strže zastora, da se bodo videle brutalnosti madjarisovanja? Zakaj ne odneha še sedaj od poveličevanja ogerskih odnošajev? In duajska list odgovarja: Ker tem nemškim novinam ni bilo nikdar do narodnih koristi, do kulturnih in pol. idejalov, ampak vsikdar le do brezobzirnega zadovoljevanja sebičnih in strankarskih interesov na stroške države, na stroške ugleda ukupne monarhije. To je tisti nesrečni sistem raznarodovanja, ki ustvarja — tako vsklik „Reichswehr“ — celo v moderni državi možnost, da se zastopniki mnogih narodov morajo zbirati v hotelih, ker jih ne pusti v zakonodajne zastope!!!

Res je: v moderni državi morala bi biti nemogoča tako brutalno nasilje in tak — evropski skandal.

V Bosni in Hercegovini in — v Avstriji. V „Jedinstvu“ čitamo:

V Bosni in Hercegovini je se vojaška pošta. V ogromnem delu poštih uradov so še vojaki nameščeni. Izvedeli smo tudi, da je bosanska vlada v novem letu ukrenila potrebno gledje mnogih vojakov službenjic na pošti, da se isti čim prej priuče hrvatskemu, ali srbskemu, ali po — njenem (in po Jagićevem. Op. ured. „Edinosti“) — bosanskemu jeziku, ali pa da se zamenijo z drugimi, ki bodo poznali naš jezik. E . . . tako je to v Bosni in Hercegovini, kjer se po uradih strogo pazi na to, da se uloge reševajo v tistem jeziku, v katerem so bile učene, da je torej v tem pogledu Kalayeva Bosna daleč pred Gantschevo Dalmacijo in Khuenovo Hrvatsko — da niti ne govorimo o Gočssovi Istri! Kdo bi bil misil, kaj tacega? Ni dosta torej, da imamo ustavo in temeljne zakone, ampak vse je odvisno od tega, kako ljudje više te zakone!

„Jedinstvo“ je v malih besedah izreklo veliko resnico. Črka tudi najlepšega zakona je in ostane mrtva, ako jej pravični in vestni ljudje niso udahnili duha! Drago nam je, da je spljetko glasilo omenilo tudi Istro, a mi bi opozorili gospoda namestnika na, žalibog le prenotorično resnico, da je poleg Istre še drugih krajev v Primorski, kjer so temeljni zakoni še vedno mrtva črka, ker je dosedaj nedostajalo ljudij dobre volje, ki mrtvi črki lepih zakonov hoteli udahnti — duha! A duh je, ki oživlja! Koliko se govori in klevete o brezmernosti naših zahtev! In vendar ne zahtevamo druzega, nego, da bi se nam rezal politiski in nadredni kruh po duhu zakonov in ne po tem, kakor si kdo tolmači mrtvo črko, po željah dobrih priateljev ali pa svoji komoditeti v prilog. Ako se že zahteva od podanika, da se brezpogoju pokori zakonu, potem pa je postulat najjednostavnije pravice, da se tudi zakon izvršuje brezpogojno, do skrajnih posledic in za vse jednak. In tega pa že celo ne sme biti, da bi se novi moderni zakoni morali umikati nemodernim tradicijam in privilegijem, nasprotojam pojmu o pravu! Moderni zakon ne sme poznati privilegijev ni za osebe ni za narode! Pripoznavanje privilegijev ali predpravje osebam ali narodem mora biti posledica, tada se

ruši pravni čut, ker oni, ki se čuti zapostavljenega, zgublja vero vpravico. Taki pomisleki silijo menda, da v Kalayevi Bosni spoštujejo jezikovno ravno-pravnost. A mi imamo to le željo do gospoda namestnika, visokorodnega grofa Gočsa, da bi primernimi naredbami do podrejenih mu uradnikov v teh pokrajinal mrtvi črki zakonov udahnil duha, da ne bodo mogli govoriti tudi odslej, da smo v tej deželi, zastopani v državnem zboru, torej v deželi na starih avstrijskih tleh, da lež na — Kalayeva Bosna in Hercegovino! Več ne zahtevamo ni pičice; do te točke pa smejo sezati naše zahteve v interesu prebivalstva in v interesu vse pokrajine, poverjene skrbni gosp. namestnika grofa Gočsa.

Različne vesti.

Traški Slovenci pred namestnikom. Včeraj opoldne poklonili so se visokorodnemu gospodru namestniku, grofu Gočsu, vsi mestni oziroma deželni poslanci slovenski; predsedništvo pol. društva „Edinost“ in predsedništvo obeh del. podp. društev. Gospod namestnik je jako ljubezljivo v sprejel te deputacije, zagotovivši poslance in predsedstvo polit. društva „Edinost“, da bodo slovansku ljudstvu esikdar kazal isto dobrohotnost kakor drugim ter bodo esikdar nastopal proti vsaki krivici. Deputaciji del. društva je pa zagotovil, da mu bodo vedno na sreču blagor delavskega stanu. Gospod namestnik je napravil na deputacije prav dober utis se svojim prijaznim vedenjem.

O razmerah na Kranjskem piše „Soča“: Mi retimo kranjske rodoljube, naj bi opustili osebnosti in se sporazumeli za vse glavne akcije, katere obmejni Slovenci z vso pravico pričakujemo iz središča Slovenije, ako boče res to biti! — „Narod“ priobčuje glasove pro in contra iz ljudstva. Prvi članek contra jako obžalujemo, da je izdel. Vsekakor pa bi se moral člankar podpisati, da bi vedeli, koliko važnosti mu je pripisovati, ker ni vsejedno, ali ga je spisal n. pr. dr. Tavčar ali kak ljubljanski kovač. — Dovolili bi si še opomnjo, da je veliko resnic, katerih ne kaže obešati na veliki zvon.

In na drugem mestu, govoré o izvolitvi posl. Ivana Hribarja v finančni odsek dež. zborna kranjskega, oziroma o dejstvu, da je bila narodna stranka proti tei izvolitvi in da jo je omogočila konzervativna ali klerikalna stranka:

„Velezaslužnega župana stolnega mesta Ljubljane torej narodna stranka ni volila! V zvezi z nemškimi obstrukcionisti v državnem zboru ga je podrla! — Umejemo, da župan Hribar s svojim govorom v mestnem zastopu ne ugaja Nemcem, a da narodna stranka tako pestopa, to je vendar le prehad tobak! Vidi se, da Ljubljana ni vredna mož & la Ivan Hribar!

Jedinstvo, „Piccolo“. V spljetskem „Jedinstvu“ čitamo: Poleg drugih zahteva zoper tudi „Piccolo“, da se v Avstriji zasnuje italijansko vseučilišče, ali pa vsaj to, da se bodo v Avstriji pripoznavale diplome, izdane na vseučiliščih v kraju Italijevem. Po „Piccolo“ bille bi to pravilno. Toda mi se spominjam, kako je isti „Piccolo“ navdih svojedobno na naše poslance, ko so zahtevali, naj bi se v Avstriji priznavale diplome vseučilišča zagrebškega! Organu tržaških liberalcev je torej pravilno to, da bi v tej monarhiji imeli prednost tudi Rim, Florencia, Padova itd. pred — Zagrebom. Seveda: Zagreb je mesto „čavov“, kakor bi rekel „Piccolo“.

Omenjeni izjave naših slovenskih deželnih poslancev, izdane v opravičenje svojega nesodelovanja v deželnem zboru vsklik isti list: „To donašamo našim (dalmatinskim) Italijanom, da se ogledajo v ogledalu svojih tržaških bratov. In ti ljudje kriče še: Giustizia! Taka beseda je takoj iz ust takih ljudij, znači pa najdrznejše — skrunjenje!

Zenski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda je daroval g. Frau Vidic 2 kroni, ker ni mogel priti na koncert.

Vojaška godba svira na velikem trgu vsako nedeljo. V programu so vsakvrstne skladbe nemške, italijanske, francoske in Bog si vedi še kake. Zakaj pa ni skoro nikdar tudi kake slovenske? Saj vendar bi bilo najti tudi med temi kaj dobre. Nič ne de, tudi ko bi izvestni Italijani malce vihali nosove.

Da ne bode nikomur krivice! V zadnjem izdanju smo priobčili imena onih mož, ki so imenovani, oziroma zoper potrjeni za vaške načelnike o okolici. Spomajajoči se raznih junakov, ki so jih že storili ti ljudje na škodo svojih narodnosti in medsebojnega miru, smo vskliknili še, da te može radi prepričamo slavaemu magistratu. Malone glede vseh teh mož moramo ostati pri tem, kar smo rekli. No, da ne bode krivice nikomur, moramo pripozнатi, da je med načelniki okolice par mož, ki vendar niso tako strupeni, ki bi najbrže res radi pomagali ljudstvu in ki bi se morda tudi pokazali dobre narodnjake, ako — bi smeli. Le pa jih je; in tem seveda ne velja naša ostra sodba.

Iz Rocca nam pišejo: Povsod se skrbijo za narodno stvar. Srujejo se društva, bodisi pevska bralna, politična ali druga. Pri nas v Rocolu pa, žalibog, bi zastonji povpraševal po takem društvu. Nočem trditi, da nimamo nobenega društva. Tu obstojati dve društvi in sicer „Pogrebno društvo“ in „Kremarsko društvo“. Ali tu ni opaziti nič narodnega. Če se pomisli, kako je pri nas gledal narodnost, človeka prijemlje kar groza. Oglejmo si le naše sosedje brate, druge okoličane. Povsod so si osnovali pevska društva; kako lepo vsevata tamkaj narodna stvar in narodna zavest. Zakaj ne tako pri nas v Rocolu? Ali mora biti pri nas drugače? Slišati ni slovenske pesmi ne v krčmi, ne na potu in tudi ne v potoku, kjer perejo pevce — pač pa se slišijo italijanske pesmi povsod, kakor da bili bi tam kje v Kalabriji. In to se godi na slovenski zemlji! To, to so posledice one ostudne „Cikorije“, ki se je že tako močno okrenila pri nas. Kjer imajo pevska društva, imajo — trdnjave in iz teh trdnjav branijo svojo zemljo pred sovražnikom. Tudi pri nas si moramo čim prej postaviti tako trdnjavo! — Skrajši čas je za to, kajti če bomo še odločali, bilo bi morda že prepozno. Pri nas bi mogli dobiti veliko pevcev in dobrih glasov! Imamo ljudi tudi, ki bi se lahko poprijeli te ideje ter jo ureničili. Da bodo stvar vsevala dobro, sem prepričan popolnoma. Po mojem meniju bilo bi najboljše in najprimerniše, da bi društvo, če se ustanovi, kar se nadejam prav gotovo, imelo svoj sedež „pri lovcu“ v tamošnji novi krčmi.

Sedaj pa ponavljam še entrat: Dragi Rocolčani! oprivite se te ideje kar mogoče hitro. Ustanovimo si i mi trdnjavo! Pridružimo se tudi mi armadi okoličanski! Kajti le potem, ko nas je mnogo in smo vsi jednega misljenja, smemo se nadelati boljših časov in vsehoviza zatrani narod naš. Mislite si: „Kdor ne napreduje, ta nazaduje“. Kako bodo lepo, ko bodo prihajali rodoljubje in mesta in dragod obiskavati nas, kadar priredimo kako veselico. Oni bojo med nam, kakor med svojimi in mi istotako. Na noge torej, rodoljubje! Skrbimo, da se v bodoče ne bodo več govorilo o nepoznanem, ampak o dobroznamenem našem Rocolu!

Stražarju Sili, ki je posekal steklega psa, podelila je mestna delegacija, kakor smo že javili, 50 kron, in policijska oblast ga je tudi primerno nagradila. Razven tega je debil izrednim potom dovoljenje, da se sme ozentiti.

Posejilne in konsumne društva v Pobegih vabi na redni občni zbor, ki bodo dne 29. t. m. ob 5. uri pop. v tržaštvu krčmi v Pobegih sledčim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika, 2. Poročilo o društvenem delovanju v minarem letu, 3. Morebitni nasveti.

Kaj si gespedinje dovolijo vse! V nedeljo je prišla na zdravniško postajo neka Marija Zatariš iz Rocola hšt. 55, kjer je zdravnik opomogel radi ran, ki je prevzročila njena gospodinja s tem, da jo je pretepla brez posebnega vzroka. — Zdravnik je izdal na njeni prošnji zdravniško spričevalo, da bodo mogla ona laglje dokazati na sodišču to ljubeznično ravnanje gospodinje.

Ženini in cenjene družine,

ki rabijo trdno pohištvo in tapetarije, naj ne zamudijo obiskati zaloge.

Viljelma Dalla Torre

v ulici Cordaiuoli
(blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobiček na vsem.
Via Cordaiuoli 2. MOJE POKIŠTVO DONEŠE SREČO Via Cordaiuoli 2.

Previdnosti treba je povezati. 30letni Josip Basetto je nadlegoval in prosjačil na Corsu. Ker ni bil zadostni previden, zapazili so ga stražarji ter so ga odveli na policijo in potem v zavetišče Tigor. Nabranih je imel pri sebi že čez 100 grošev.

Bolnišnica tržaška. Meseca novembra min. leta vsprejetih je bilo v bolnišnico 925 bolnikov, izstopilo jih je 817, umrlo 91. Vseh bolnikov bilo je takoj koncem novembra 1050. V norišnici bilo jih je 107.

Kištih obrazov so odali nekateri nepoznani ponočni odjemalci, ki so hoteli priti v zalogu manifakturnega blaga Humberta Mernika v ulici Nuova št. 31. Dogodilo se jima je pa, da se jim je zlomil ključ ravno tedaj, ko so hoteli odpreti vrata zaloge. S tem se jim je izjavljala njihova mnogoobstajajoča ekspedicija. Je že tako na svetu, da ne "rata" vsaka!

Najnovnejše vesti.

Idrija 17. Tukajšnji zaupniki narodne stranke so danes soglasno sklenili, da popolnem soglašajo stališčem objavljenim v soboto od poslanca Marjana, kateremu naročajo, delati na jednotno postopanje vseh slovenskih poslancev deželnoslovenskih v narodno političnih vprašanjih.

Dunaj 16. Njegovo Veličanstvo cesar je vsprejel danes kralja Milana v posebni avdijenciji.

Marsello 17. Danes je bil tu antisemitski shod, med katerim je bilo pojavov proti pisatelju Zola in proti Židom. Zborovalci so vsklikali „živila vojska!“

Pariz 16. Na trgu Vendome je bila danes imponantna ovacija vojnemu ministru. Med dnevom je bilo po ulicah več pojavov proti Zoli in Židom. Pobili so tudi mnogo oken.

Havana 16. Mir traja nadalje. Vodja ustašev Cepero se je udal. Delgado se hotel tudi udati, toda jeden del njegovih ljudij se je uprl temu. Prišlo je do spopadov z vojaki, v katerem je bil Delgado ubit.

Trgovinske brzojavnike in vremi.

Boljščina Pšenica za jesen 9.48 9.50 Pšenica za spomlad 1898 11.94 do 11.95 Oves za spomlad 6.84-6.96 Rž za spomlad 8.70 8.71 Koruzza za maj-juni 1897. 5.80 5.81 Pšenica nova od 78 kil. f. 18.05-18.15 od 79 kilo 13.20 18.25 od 80 kil. f. 18.30-18.35, od 81. kil. f. 18.30 18.35, od 82. kil. f. 18.35-18.40, od 83. kil. f. 18.30 18.35 6.15 6.45

Pšenica: ponudbe in povpraševanje jako slabe. — Prodaja 10000 m. st. Vreme: lepo.

Savre Savre Santos good average za dec. 87.75 za april 88.25

Ramberg Santos good average za mesec marec 81.25 za maj 81.75 za september 82.50 za decembra 82.75.

Prodaja v temo 16. januvarja

	danesh	včeraj
Državni dolg v papirja	102.80	102.86
v srebrnu	102.80	102.80
Avstrijska renta v zlato	121.75	121.70
v kromcu	102.70	102.70
Kreditna akcija	356 —	356 —
London 10 Lst.	120.05	120. —
Napoleoni	9.53	9.54
20 mark	11.76	11.76
100 ital.	45.40	45.40

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Družyna železnic. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dan 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak. 8.30 v Herpelje, Rovinj, Pulj. 4.40 popol. v Herpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj. 7.30 v brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj 9.15 popol. v Divačo.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divačo. 9.45 iz Pulja, Rovinj. 11.15 v Herpelje, Ljubljano, Dunaj. 7.05 popol. iz Pulja, Rovinj, Ljubljane, Dunaj. 9.45 brzovlak Diva Pulja, Rovinj,

(Južna železnica) (Postaja južne železnice.)

Od dan 1. maja 1897.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko. 8.25 brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim. 9.— omniibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verone. 9.55 poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom 12.50 popol. omnibus v Kormin.

4.40 omnibus v Nabrežino, Videm, Rim. 6.25 poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko. 8.05 brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko. 8.05 brzovlak v Kormin. 8.45 mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim. 10.— mešani vlak do Mürzzuschlagha.

Lokalni vlaka ob praznikih.

2.— v Gorico, Kormin, Cervinjan.

4.25 v Nabrežino.

Tedenški vlak:

7.50 popol. (areda) eksprez v Ostende.

DOHOD:

6.55 predp. mešani vlak iz Mürzzuschlagha, Beljaka, Ita. 7.80 mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine. 8.35 brzovlak iz Kormina. 9.25 brzovlak v Dunaju. 10.25 poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko. 10.37 brzovlak iz Bluna, Benetek. 11.20 omnibus iz Rima, Benetek, Nabrežine. 5.40 popol. poštni vlak z Dunaja. 7.45 omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine. 8.30 brzovlak iz Milana, Benetek, Vidma, Nabrežine. 8.56 brzovlak z Dunaju zveza z Reko.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne uloge

po 1%

brez odbitka novega rentnega davka.

Fotografični aparati in vsi pripadki, jedina zaloge in razprodaja po tovarniških cenah. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Barve in vse potrebitne za slikarje. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Zdravilni predmeti proti gnilobi, klistirke Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Marsala najbolj imenitna, dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Tropinsko žganje, pristno dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Via Stadion 22, telefon 519.

Mostarda sadje, Mostarda, gorčično semo (senf) bo sanake slive, garantirane, kineški čaj I vrste. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Parfimerije, izbirka, gobe, črnila Leonhardi. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Rum pravi Jamajka, konjak in maraskin iz Zadra. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italija
Via Maicanton St. I.

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, živinic in peresnice, ogledal in zelenik blagajn. po cenah, da se ni bat konkurence.

MEHANIČNA DELAVNICA

Josipa Matzenik & Karola Aite

Via S. Catterina št. 5 Via S. Catterina št.

vabi gg. kolesarje na ogled strojev, model 98, lastnega izdelka, iz najboljšega angleškega materiala; modeli elegantni, posneti po angleških in amerikanskih.

Gladelek tok se jamči.

Popravljena v tej stroki izvršujejo se točno in natanko. Prodaja pripadkov. — Lastna peč za nikiliranje.

Hotel Volpich

pri črnem orlu (Aquila nera)

Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolo,

najbolj v središču

popolnoma na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V pritličju „Restavracija Pilzen“

od F. Volpicha.

Sloveča vina iz Visa

v zalogi vin Vja S. Lazzaro št. 4.

Opolo iz Visa po 34 novč. liter,

fino " 36 "

belo sladko " 40 "

Kakor tudi najfinješa desertna vina.

Prosto na dom od 5 iit. naprej.

Peter Benussi iz Visa.

ZAVOD

za uniformiranje in civilna krojačnica

FRANA JIRAS

ulica Caserma št. 9

priporoča se za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba pošteria.

Zaloga vseh vrst za uniforme po originalnih tovarniških cenah.

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi
Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladische ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročen, blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računal stroške.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinstvo“ je zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvu za popravljanje vsakovrstnih ur. Udati Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Zdravljene krvi

Čaj „Tischaerl övet“ (Milleflor).

Cisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, da pede v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji: 10 nđ. ter se dobiva v oddikovani lokarni.

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.